

UPRAVNI SUD U ZAGREBU

1496

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sucu pojedincu toga suda Tamari Bogdanović, uz sudjelovanje Lidije Deak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Marinka Vlašića iz Zagreba, Vida Došena 27, protiv tuženice Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i operatora, nakon usmene i javne rasprave, 24. svibnja 2016.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/14-01/919, urbroj: 376-05/BI-14-4 (IM) od 27. studenoga 2014.

O b r a z l o ž e n j e

Osporavanom odlukom tuženice Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/14-01/919, urbroj: 376-05/BI-14-4 (IM) od 27. studenoga 2014. odbijen je zahtjev tužitelja za rješavanje spora vezan uz račun za javne komunikacijske usluge za lipanj 2014. izdan od operatora javnih komunikacijskih usluga Tele2, Zagreb, za pretplatnički broj tužitelja.

Tužitelj pobija zakonitost osporavane odluke i ističe da pri donošenju odluke tuženica nije uvažila stvarno činjenično stanje, jer je uzela u obzir samo interne ispise Tele2 operatora, koje on ne posjeduje, kao pravno valjane dokumente. Napominje da u lipnju 2014. nije koristio nikakve blagodati koje nudi pretplatnički ugovor, a kojeg je Tele2 svojim samoinicijativnim izmjenama doveo u pravnu ništavost i samim time preuzeo sve materijalne posljedice proizašle iz raskida istog.

Predlaže sudu da poništi osporavanu odluku, a samoinicijativno izmijenjeni ugovor, koji je na njegov zahtjev raskinut, istina s određenim zakašnjenjem, bez zaprimanja njegovog datiranog pisanog zahtjeva kako bi mogao manipulirati datumom raskida i s namjerom pravno potkrijepljene materijalne dobiti, proglasi pravno ništetnim.

Tuženica u odgovoru na tužbu u cijelosti ostaje kod navoda danih u obrazloženju osporavanog rješenja i ističe da je tužitelj 2. srpnja 2013. podnio zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa na razdoblje od 24 mjeseca do 3. srpnja 2015., te je svojim potpisom potvrdio da u cijelosti prihvaća odredbe Općih uvjeta poslovanja i uvjeta korištenja odabrane opcije Tele2 operatora. Zbog povećanja državnih naknada, svi operatori su napravili izmjene u cjeniku, uslijed čega su korisnicima u razdoblju od 1. do 30. lipnja 2014. omogućili raskid pretplatničkog ugovora za korištenje javno komunikacijskih usluga bez plaćanja naknade zbog prijevremenog raskida ugovora, sukladno odredbama članka 42.a stavka 10. Zakona o elektroničkim komunikacijama, a o čemu su svi korisnici obaviješteni putem SMS poruke. Tužitelj je podnošenjem zahtjeva za migraciju broja s pretplate na bonove od 4. lipnja 2014. iskoristio takvu mogućnost raskida pretplatničkog ugovora, a Tele2 operator je tužitelju pravilno naplatio samo mjesečnu naknadu proporcionalno danima korištenja usluge u iznosu od 16,94 kn. Obzirom da je tužitelj uz pretplatnički ugovor imao aktiviranu i uslugu Opcije uređaj, odnosno kupio je mobitel na 24 rate, koji je u slučaju raskida pretplatničkog ugovora dužan otplatiti na rate ili jednokratnom uplatom cjelokupnog iznosa, te je operator tužitelju pravilno naplatio preostale mjesečne naknade do 03. srpnja 2015. u iznosu od 313,55 kn.

Predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Sud je održao usmenu i javnu raspravu u prisutnosti tužitelja i opunomoćenice tuženice i u odsutnosti uredno pozvane zainteresirane osobe, na temelju ovlaštenja iz odredbe članka 39. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj 20/10., 143/12. i 152/14.), o čemu je zainteresirana osoba bila upozorena u pozivu za raspravu.

Na raspravi je tužitelj u sudski spis priložio presudu Upravnog suda u Zagrebu broj: UsI-4029/13 od 23. ožujka 2016.

Opunomoćenica tuženice istakla je da se u presudi koju je tužitelj priložio u sudski spis radi o posve drugačijem činjeničnom stanju.

Ocjenjujući zakonitost osporavane odluke, te razmatrajući sporna činjenična i pravna pitanja, sud je izvršio uvid u sudski spis predmeta i spis tuženice dostavljenog u odgovoru na tužbu.

Uvidom u osporavanu odluku sud je utvrdio da je tuženica odbila zahtjev tužitelja za rješavanje spora vezan uz račun za javne komunikacijske usluge za lipanj 2014. izdan od operatora javnih komunikacijskih usluga Tele2, Zagreb, za pretplatnički broj tužitelja. U postupku koji je prethodio donošenju odluke, tuženica je zatražila očitovanje operatora Tele2, koji se očitovao da je tužitelj 4. lipnja 2014. na prodajnom mjestu zatražio prijelaz na prepaid uslugu, te je 5. lipnja 2014. pokrenut postupak prijelaza na prepaid korisnički broj, o čemu je tužitelj obaviješten putem SMS poruke. Nastavno, tužitelju je 6. lipnja 2014. aktivirana prepaid usluga i ispostavljen račun razmjerno danima korištenja u tom mjesecu, te za preostale mjesečne rate Opcije uređaj. Operator Tele2 naglašava kako 28. svibnja 2014. nema evidentiran zahtjev za prijelaz na drugu uslugu, a osim toga u svibnju korisnicima ni nije bio omogućen raskid bez naplate naknade za raskid pretplatničkog odnosa, te tužitelj ni u čemu nije oštećen što je po zahtjevu postupljeno u lipnju 2014., a tužitelj je bio obaviješten u dva navrata o mogućnosti plaćanja na rate Opcije uređaj za preostale mjesece. Tuženica se u obrazloženju pozvala na članak 41. stavak 1. i 4. i članak 42. stavak 7. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14.). Tuženica je navela da je iz dostavljenog očitovanja i dokumentacije utvrđeno da su javne elektroničke komunikacijske usluge za lipanj 2014. ostvarene i naplaćene korisniku, a sukladno važećem cjeniku Tele2. Uvidom u detaljni ispis poziva, utvrđeno je da su u vremenskom razdoblju od 1. do 6. lipnja 2014. korištene usluge poziva prema Tele2 mreži, T-mobile mreži i VIPnet mreži, te je ostvaren prijenos podataka u Republici Hrvatskoj, a sve uz određene pogodnosti, sukladno odabranom tarifnom modelu. Nadalje, sukladno uvjetima korištenja Opcije uređaj, razvidno je daje ova opcija pretplatnicima omogućila kupnju mobilnog uređaja pod povoljnijim uvjetima, uz uvjet sklapanja novog pretplatničkog ugovora ili zasnivanja novog obveznog razdoblja trajanja postojećeg pretplatničkog ugovora. Kako je tužitelj prilikom zasnivanja pretplatničkog odnosa kupio mobilni uređaj na rate, isti je u slučaju raskida pretplatničkog ugovora dužan i otplatiti, te je bio upoznat da to može učiniti otplatom na rate ili jednokratnom uplatom cjelokupnog preostalog iznosa.

Odredbom članka 41. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama propisano je da se prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora javnih komunikacijskih usluga i pretplatnika tih usluga uređuju njihovim međusobnim ugovorom (u daljnjem tekstu: pretplatnički ugovor).

Stavkom 3. navedenog članka Zakona propisano je da operatori javnih komunikacijskih usluga moraju temeljiti pretplatničke ugovore na općim uvjetima poslovanja i cjeniku usluga, u skladu s odredbama članka 42. i 42.a ovoga Zakona. Svaki krajnji korisnik usluga ima pravo sklopiti pretplatnički ugovor na temelju objavljenih općih uvjeta poslovanja iz članka 42. i cjenika usluga iz članka 42.a ovoga Zakona.

Stavkom 4. navedenog članka Zakona propisano je da sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa. Pretplatnički ugovor mora sadržavati odredbe koje su utvrđene posebnim zakonom kojim je uređena zaštita potrošača, te drugim posebnim propisima. Obvezno trajanje pretplatničkog ugovora ne može biti dulje od dvije godine, pri čemu operatori javnih komunikacijskih usluga moraju nuditi i pretplatničke ugovore u trajanju od jedne godine. Ugovori sklopljeni putem sredstava daljinske komunikacije ili elektroničke trgovine, kao i ugovori sklopljeni izvan poslovnih prostora operatora, moraju sadržavati odredbe u skladu s posebnim propisima.